

Kapitola 2

Rámec hodnocení

Hodnocení v České republice probíhá na čtyřech základních úrovních: (i) na úrovni systému (národní a krajské subsystémy) – prostřednictvím vzdělávacích indikátorů a mezinárodních šetření výsledků žáků; (ii) na úrovni školy – externí inspekce prováděné Českou školní inspekcí a vlastní hodnocení školy; (iii) na úrovni učitele – prostřednictvím školou přijatých postupů k zajištění kvality výuky; (iv) na úrovni žáka – počínaje externími národními zkouškami až po každodenní formativní hodnocení ve škole. Rámec hodnocení se zdá být roztržštěný a obsahuje různé složky, které se během času vyvinuly nezávisle na sobě. Obzvláště pozitivní na celém systému je skutečnost, že obsahuje společné reference na národní úrovni. Existují dobré podmínky pro přizpůsobení výuky místním potřebám, relevantní popisy zodpovědností, množství iniciativ k posílení hodnocení, klima „otevřených dveří“ mezi učiteli a stále silící vědomí, že koncepce a záměry musí být vytvářeny spolu s odborníky. Existují nicméně výrazné výzvy při budování efektivního rámce hodnocení. Mezi ně patří i skutečnost, že některé klíčové prvky jsou v počátečním stadiu vývoje, chybí propojení mezi různými součástmi rámce, ve vzdělávání je nedostatečná pozornost věnována rovným příležitostem a inkluzi, vzdělávací cíle nejsou propojeny s procesem učení a hodnocením jednotlivce, není dostatečně chápán smysl hodnocení, kompetence pro hodnocení v celém systému jsou prozatím nedostatečné, podpora z centra je limitovaná a vymezení zodpovědnosti mezi různými úrovněmi řídicích orgánů je nedostatečné.